

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobkyně **H. D.**, bytem X, zast. Mgr. Martinem Horákem, advokátem, se sídlem Jandova 8, 190 00 Praha 9, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, pracoviště Hradec Králové, Slezská 839, 502 00 Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 6.10.2014, č.j. 5953121548/46091-KRM, o invalidní důchod, **t a k t o :**

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 6.10.2014, č.j. 5953121548/46091-KRM a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 24.7.2014, č.j. 595 312 1548, se z r u š u j í a věc s e v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 5.200,-Kč k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Martina Horáka, a to do 15ti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 6.10.2014, jímž žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí žalované ze dne 24.7.2014, č.j. 595 312 1548, kterým zamítla žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu podle ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“) a pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) zdp s odůvodněním, že

podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Trutnov ze dne 30.6.2014 (dále jen „OSSZ“) není žalobkyně invalidní pro invaliditu třetího stupně ani pro invaliditu druhého stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. Dle uvedeného posudku poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost žalobkyně o 40%.

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 6.10.2014 žalovaná uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v celém rozsahu, odkázala na vypracovaný nový posudek o invaliditě ze dne 30.9.2014, dle něhož je žalobkyně i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2, písm. a) zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla tímto posudkem o invaliditě stanovena rovněž ve výši 40%. Žalovaná vyjmenovala rozhodující odborné lékařské nálezy, z nichž v rámci námitkového řízení vycházela a v diagnostickém souhrnu uvedla, že u žalobkyně byla zjištěna tato onemocnění: Parkinsonova nemoc s pravostrannou převahou, s pozdními hybnými komplikacemi, polytopní vertebrogenní algický syndrom s postižením především krční a bederní páteře, stav po dekompresní operaci syndromu karpálního tunelu vpravo, oboustranná gonartróza, varixy dolních končetin. Žalovaná odůvodnila, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI (postižení nervové soustavy), položce 3b (postižení extrapyramidového systému, Parkinsonova nemoc a další extrapyramidové poruchy – lehká forma) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů, pro které se stanovuje procentní rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 20-40%. Lékař České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) stanovil míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici uvedeného rozmezí, tj. 40% vzhledem ke stupni zdravotního postižení a přítomnosti dalších zdravotních postižení, která se ve smyslu § 3 cit. vyhlášky nezvyšuje. Žalovaná k vzneseným námitkám žalobkyně uvedla, že rozhodující zdravotní postižení- Parkinsonova nemoc s pravostrannou převahou, s pozdními hybnými komplikacemi (i po zhodnocení nálezů doložených k námitkám) bylo lékařem ČSSZ zhodnoceno jako lehká forma funkčního postižení s klasickými projevy v úrovni lehké poruchy, s asymetrií projevů, pohybovou chudostí, s postižením odpovídajícím stadiu II, s velmi lehkou dysartrií, bez mikrografie, bez třesu, bez zárazů, s omezením některých denních aktivit. Žalovaná citovala příslušná ustanovení zdp (viz níže) a závěrem uvedla, že posudkem o invaliditě ze dne 30.9.2014 byl potvrzen závěr posudku OSSZ ze dne 30.6.2014 o tom, že žalobkyně je i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně.

V podané žalobě žalobkyně stejně jako v námitkách brojila proti posudkovému závěru o posouzení svého zdravotního stavu. Zrekapitulovala výsledky posouzení svého zdravotního stavu posudkem OSSZ a lékařem ČSSZ. Uvedla, že posudkoví lékaři učinili své závěry, aniž by podrobněji zkoumali její zdravotní stav. Na jednání byla sice pozvána, ale toto proběhlo zcela formalisticky během několika minut. Namítá, že ani Š. (lékařka OSSZ), ani M. (lékař námitkového řízení ČSSZ) nejsou specialisté a nejsou tedy schopni dostatečně precizně posoudit veškeré aspekty Parkinsonovy nemoci. Posudkoví lékaři se nedostatečně vypořádali se závěry předložených zpráv odborných lékařů (neurologická zpráva ze dne 17.7.2014, prokazující zhoršení hybnosti od minulé kontroly, psychiatrická zpráva K. Š. ze dne 7.8.2014). Těmito odbornými zprávami je zcela jednoznačně prokazován zdravotní

stav odpovídající středně těžké formě Parkinsonovy nemoci, doprovázen dysartrií a depresí, tedy stav odpovídající položce 3c, kapitoly VI přílohy cit. vyhlášky s klasifikovanou mírou poklesu pracovní schopnosti v rozsahu 50-60%. Dále uvedla, že v napadeném rozhodnutí zcela absentuje posouzení dopadu zdravotního stavu na její schopnost vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jejím tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem (administrativní činnost založená na nutnosti celodenního soustředění a práci s výpočetní technikou). Rovněž další čtyři diagnostikované zdravotní problémy se podílejí na poklesu její pracovní schopnosti, a přesto posudkoví lékaři bez bližšího odůvodnění neaplikovali ustanovení § 3 odst. 1 a 2 cit. vyhlášky, umožňující zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti o 10%. Má za to, že napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvoinstanční byla vydána na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 24.7.2014 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení a přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení za dva úkony právní služby, dva režijní paušály dle advokátního tarifu a cestovné, které předloží v písemné specifikaci ve lhůtě tří dnů.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání.

Z lékařské dokumentace OSSZ Trutnov posudkem o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 30.6.2014 soud zjistil (po uvedení diagnostického souhrnu a citaci odborných lékařských nálezů), že lékařka OSSZ označila za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti Parkinsonovu nemoc s pravostrannou převahou, jedná se o zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 3b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici 40%, která se ve smyslu § 3 a 4 cit. vyhlášky nemění. Dle učiněného závěru je žalobkyně i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp.

V záznamu o jednání ČSSZ – Lékařské posudkové služby, pracoviště pro námitkové řízení, Hradec Králové ze dne 30.9.2014 (nový posudek o invaliditě), je uveden výčet rozhodujících podkladů – lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobkyně, diagnostický souhrn onemocnění žalobkyně (zjištěn ve shodě s lékařkou OSSZ) a výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Posudkové zhodnocení a závěr je uveden výše v části popisující odůvodnění napadeného rozhodnutí.

V projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen PK MPSV nebo PK nebo komise), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.

Z těchto důvodů požádal krajský soud PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku, který byl vyhotoven po jednání komise konaném dne 9.3.2015 za přítomnosti žalobkyně. Komise zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, zdravotní stav žalobkyně hodnotila na podkladě spisové dokumentace OSSZ, spisové dokumentace ČSSZ - Lékařské posudkové služby, pracoviště pro námitkové řízení a odborných lékařských nálezů v nich obsažených, na podkladě zdravotnické dokumentace od ošetřující praktické lékařky a na základě vlastních poznatků. Žalobkyně byla při jednání komise přešetřena odborným lékařem neurologem. Po jejich vyhodnocení stanovila PK za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti Parkinsonovu nemoc s pravostrannou převahou, s pozdními hybnými komplikacemi, úzkým terapeutickým oknem, s progresí tíže onemocnění v čase, s prokázaným posudkově významným zhoršením dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dle odborného nálezu ze dne 17.7.2014, včetně i následně objektivizovaných se základní diagnózou souvisejících projevů deprese. PK odůvodnila, že **v období do 16.7.2014 stanovuje procentní míru poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly VI, položky 3b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na 40%.** Horní hranici zvolila vzhledem k charakteru a průběhu základního onemocnění s přihlédnutím k ostatním objektivně doloženým obtížím žalobkyně. Pro užití § 3 citované vyhlášky nebyly zjištěny další posudkově významné skutečnosti. PK dále odůvodnila, že **v období od 17.7.2014 a také k datu vydání napadeného rozhodnutí dne 6.10.2014 stanovuje procentní míru poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly VI, položky 3c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na 55%.** Uvedenou procentní míru poklesu pracovní schopnosti volí vzhledem k charakteru a průběhu základního onemocnění s přihlédnutím k ostatním objektivně doloženým obtížím žalobkyně. PK uvedla, že při tomto zdravotním postižení je žalobkyně schopna vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně nižšími nároky na tělesné a psychické schopnosti, v podstatně menším rozsahu a intenzitě. PK v odůvodnění svého posudkového závěru zrekapitulovala, že žalobkyně je sledována od roku 2006 neurologem pro obtíže s pravostrannými končetinami, vysloveno podezření na Parkinsonovu nemoc, kdy odpovídavost na léčbu byla a nadále je problematická, dochází k postupnému zhoršování příznaků onemocnění s posudkově významnou progresí dle odborného nálezu ze dne 17.7.2014, následně dne 7.8.2014 byly objektivizovány i projevy středně těžké deprese, kdy byla zahájena léčba psychických obtíží. PK konstatovala, že neurologický nálezu ze dne 17.7.2014 a i následně doložené nálezy po datu vydání napadeného rozhodnutí již dokládají zhoršení projevů základního onemocnění, přičemž léky v případě žalobkyně jen obtížně pokrývají projevy onemocnění, buď se objevují projevy ztuhlosti nebo při vyšších dávkách projevy nekontrolovaných pohybů. Z podkladové dokumentace a průběžně doložených odborných nálezů dle PK vyplývá, že dochází k postupné progresi příznaků základního onemocnění. PK dále odůvodnila, že u žalobkyně se nejedná o těžkou formu onemocnění uvedenou v kap. VI, položce 3d dle daných posudkových kritérií, tíže zdravotních postižení neodpovídá po funkční stránce invaliditě třetího stupně. Léčba pro psychické obtíže je již zhodnocena v rámci posudkových kritérií základní příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. K dlouhodobým bolestem páteře PK uvedla, že nebyly prokázány známky kompresivního kořenového syndromu, kdy tyto obtíže se prakticky mohou překrývat s obtížemi při základní diagnóze a nelze je zcela oddělit. Další zdravotní postižení žalobkyně nemají vliv na další pokles pracovní schopnosti. PK uvedla, že zohlednila doloženou progresi základního onemocnění, a tím se liší od posudkového závěru

lékaře ČSSZ. V posudkovém výroku PK uvedla, že do 16.7.2014 byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp a od data 17.7.2014, i k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp. Datum změny invalidity stanovila a odůvodnila (viz výše) dnem 17.7.2014.

Při jednání soudu zástupce žalobkyně, kterou z jednání omluvil, uvedl, že žalobkyně souhlasí se závěry PK v Hradci Králové ze dne 9.3.2015, pokud jde o stanovení invalidity druhého stupně, nesouhlasí však s určeným datem vzniku invalidity druhého stupně dnem 17.7.2014. Uvedl, že žalobkyně si podala žádost o změnu stupně invalidity z důvodu zhoršení svého zdravotního stavu, který nastal již minimálně několik měsíců před podáním vlastní žádosti. Žalobkyně namítá, že systém důchodového pojištění v širším slova smyslu vychází z hmotněprávního nároku a posudková komise měla zkoumat, kdy nastal hmotněprávní základ invalidity druhého stupně. Z posudku PK pak není zřejmé, proč byla změna stupně invalidity stanovena dnem 17.7.2014, když ke zhoršení zdravotního stavu žalobkyně došlo již před podáním samotné žádosti. Nemoc, kterou žalobkyně trpí, je komplikovaná, z důvodu jejího zhoršení musela žalobkyně snížit svůj pracovní úvazek na 16 hodin týdně, o čemž soudu předkládá k důkazu dodatek k pracovní smlouvě, účinný od 1.8.2014.

Pověřená pracovnice žalované namítla, že naopak z posudku PK zcela jasně vyplývá, že ke zhoršení zdravotního stavu žalobkyně došlo až nálezem ze dne 17.7.2014 (neurologický nález S.), kdy při porovnání lékařských zpráv od této lékařky z října 2013 a března 2014 je zřejmé, že ke zhoršení zdravotních obtíží žalobkyně došlo až při kontrole dne 17.7.2014.

Zástupce žalobkyně uvedl, že proces hodnocení zdravotního stavu žalobkyně je finalizován až zprávou ze dne 17.7.2014, kdy bylo zhoršení do citované lékařské zprávy toliko zapsáno, ale není reflektováno na to, kdy ve skutečnosti ke zhoršení došlo, přičemž tato okolnost má vliv na hmotněprávní nárok žalobkyně. V závěrečném návrhu uvedl, že posudkem PK MPSV ze dne 9.3.2015 bylo potvrzeno, že žaloba byla podána po právu, a proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 24.7.2014 zrušil, neboť byla vydána v rozporu se skutkovým stavem. Dále požadoval přiznání nákladů řízení žalobkyni spočívající v jejím právním zastoupení advokátem na základě plné moci, a to odměnu za dva úkony právní služby, dva režijní paušály dle advokátního tarifu a cestovné, které se zavazuje předložit v písemné specifikaci ve lhůtě tří dnů. Pověřená pracovnice žalované ponechala konečné rozhodnutí na úvaze soudu, náklady řízení nežádala.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba je d ů v o d n á.**

Soud dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Podle ustanovení § 41 odst. 3 zdp se při změně invalidity nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.

Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

V odstavci (2) cit. ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).

Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky č. 359/2009 Sb. je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (odst. 3 cit. ustanovení).

V § 3 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (3) Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.

Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Soud, který sám nemá odborné medicínské znalosti, vycházel při hodnocení důkazů z provedených odborných lékařských posouzení zdravotního stavu žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí.

Napadeným rozhodnutím ve spojení s prvoinstančním rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu s odůvodněním, že je i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně z důvodu zjištěné míry poklesu pracovní schopnosti o 40%. V řízení před soudem bylo posudkem PK MPSV ze dne 9.3.2015 prokázáno, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí, resp. již ode dne 17.7.2014 invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp. Posudek PK, jako stěžejní důkaz v přezkumném soudním řízení, soud považuje za objektivní, úplný a přesvědčivý, komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi včetně těch, které uváděla žalobkyně. PK také odvodnila své odlišné posouzení co do zhodnocení konečné míry poklesu pracovní schopnosti, a tím i stupně invalidity. Rovněž odůvodnila, že z doložených lékařských nálezů nebyla prokázána tíže zdravotního postižení, která by odpovídala těžké formě onemocnění, a tedy hodnocení dle kapitoly VI, položce 3d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kde je uvedeno procentní rozpětí 70-80%. Soud proto své konečné rozhodnutí opírá o závěry posudku PK, který obsahuje analýzu zdravotního stavu žalobkyně a jeho posouzení, podrobně hodnotí rozhodující odborné lékařské nálezy ve srovnání s nálezy staršími a obsahuje náležité odůvodnění posudkového závěru. PK rovněž řádně odůvodnila datum změny stupně invalidity. Soud nemůže souhlasit se zástupcem žalobkyně, pokud uvedl, že datum změny stupně invalidity dnem 17.7.2014 není řádně odůvodněno. Naopak z posudku PK je zřejmé, při porovnání neurologických nálezů od S. ze dne 3.10.2013, ze dne 13.3.2014 a ze dne 17.7.2014 je při kontrole dne 17.7.2014 konstatována progrese základního onemocnění. Žalobkyně chodila na pravidelné kontroly k uvedené neuroložce a tato lékařka zcela jasně a objektivně popisuje zhoršení projevů Parkinsonovy nemoci až při kontrole dne 17.7.2014. Ostatně sama žalobkyně již žalobě poukazovala právě na nález ze dne 17.7.2014, který popisuje zhoršení jejího zdravotního stavu. PK je povolána i ke stanovení data vzniku popřípadě změny invalidity a soud je přesvědčen, že posudková komise svůj posudkový závěr řádně a přesvědčivě odůvodnila. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před správním orgánem tak došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí žalované, jakož i rozhodnutí žalované prvního stupně pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci jinak, než žalovaná v původním správním řízení. Současně soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem, tedy, že žalobkyně byla již k datu 17.7. 2014 invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. podle kterého má úspěšná žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalované, která ve věci úspěch neměla. Žalobkyně požadovala přiznání nákladů řízení za zastoupení advokátem na základě plné moci. V písemné specifikaci nákladů řízení požadoval zástupce žalobkyně odměnu advokáta za tři úkony právní služby po 1.000,-Kč, a to za: převzetí věci dne 14.11.2014, sepis žaloby dne 26.11.2014, účast na soudním jednání dne 4.5.2015, tři režijní paušály po 300,-Kč, náhradu za promeškaný čas za cestu k jednání soudu za 6 započatých půlhodin po 100,- Kč, 21 % DPH ve výši 945,- Kč, cestovní náhradu k jednání soudu dne 4.5.2015 ve výši 1.288-Kč, parkovné ve výši 40 Kč, celkem tedy 6.773,-Kč. Soud

konstatuje, že zástupce žalobkyně předložil plnou moc k zastupování až při jednání soudu dne 4.5.2015, přičemž plná moc je datována dnem 1.5.2015. Soud proto nemohl zástupci žalobkyně přiznat odměnu za úkon právní služby – sepsí žaloby dne 26.11.2014 a jeden režijní paušál, neboť žaloba byla podána bez zastoupení. Pokud byla žaloba sepsána advokátem, nebyl doložen doklad advokáta o tom, že by žalobkyně za tento úkon právní služby požadovanou částku zaplatila. Ostatně písemné vyúčtování zástupce žalobkyně je v rozporu s tím, co uvedl při jednání soudu dne 4.5.2015, tedy, že požaduje odměnu za dva úkony právní služby, dva režijní paušály a cestovné. Soud proto přiznal odměnu advokáta za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, účast na jednání krajského soudu dne 4.5.2015) po 1.000,-Kč podle ustanovení § 9 odst. 2 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a), g) advokátního tarifu, tj. 2.000,-Kč, 2 x režijní paušál po 300,-Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, tj. 600,- Kč, náhradu za promeškaný čas za cestu k jednání soudu za 6 započatých půlhodin po 100,- Kč, tj. 600,- Kč podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu, 21 % DPH ve výši 672,- Kč, když zástupce žalobkyně doložil osvědčení, že je jejím plátcem, cestovní náhradu k jednání soudu dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 1.288,-Kč (Praha–Hradec Králové a zpět - 216 km, doloženo technickým průkazem vozidla s potřebnými údaji a výpočtem), doložené parkovné 40,-Kč, celkem tedy 5.200,- Kč. Soud závázal žalovanou k náhradě nákladů řízení žalobkyni ve výši 5.200,- Kč k rukám zástupce žalobkyně.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 4. května 2015

JUDr. Ivona Šubrtová, v.r.
samosoudkyně